

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

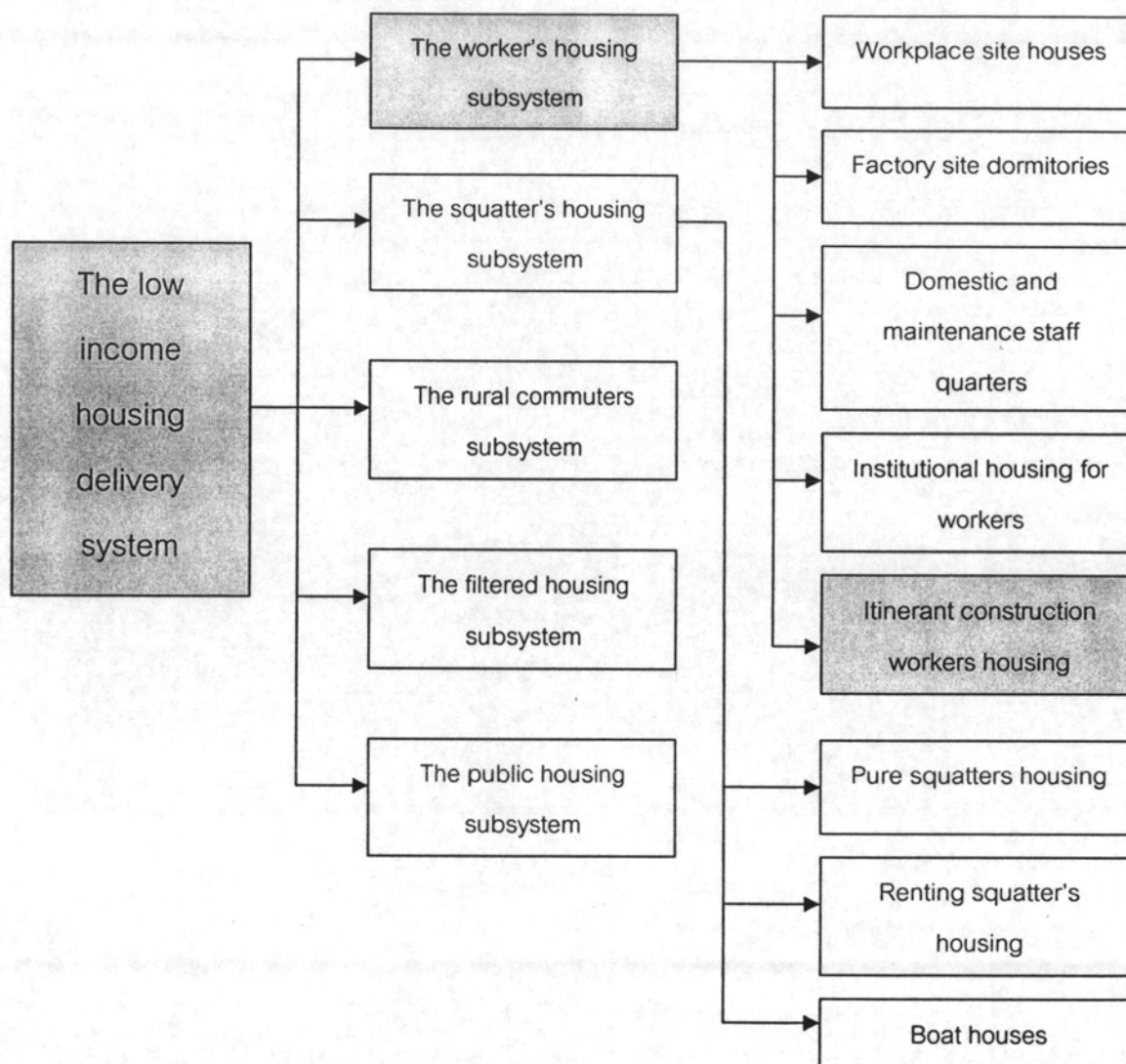
ปัจจุบันประเทศไทยกำลังพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว จึงทำให้การพัฒนาในด้านต่างๆ มากมาย รวมทั้ง อุตสาหกรรมการก่อสร้าง มีการพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านก่อสร้างอย่างต่อเนื่อง มีเครื่องจักรอุปกรณ์และเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้รับการพัฒนาปรับปรุงอย่างรวดเร็ว สามารถควบคุมและกำหนดระยะเวลาในการก่อสร้างให้แล้วเสร็จได้อย่างแน่นอน ซึ่งปัจจุบันได้มีการก่อสร้างโครงการอสังหาริมทรัพย์หรืออื่นๆ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลทำให้มีจำนวนคนงานก่อสร้างเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการก่อสร้างอาคารต่างๆ มีอัตราการขยายตัวที่สูงขึ้น และในการก่อสร้างจะต้องมีบุคลากรเข้ามาเกี่ยวข้องหลายฝ่าย กลุ่มที่มีบทบาทสำคัญในการก่อสร้างมากที่สุดคือ แรงงานก่อสร้าง เพราะการก่อสร้างจะสามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้นั้นต้องใช้แรงงานจำนวนมาก และจะต้องมีการจัดหาที่พักอาศัยชั่วคราวให้พอเพียงสำหรับคนงานก่อสร้าง

ในปัจจุบันมีผู้มีรายได้น้อยอาศัยอยู่ในเมืองต่าง ๆ ทั่วประเทศประมาณ 8.25 ล้านคน ซึ่งคนจนเหล่านี้ประมาณร้อยละ 72 หรือ 6 ล้านคน มีปัญหาที่อยู่อาศัยมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะจัดหาที่อยู่อาศัย หรือเข้าถึงระบบตลาดที่อยู่อาศัยได้ อีกทั้งที่ผ่านมารัฐก็ไม่สามารถจัดการด้านที่อยู่อาศัยให้กับคนจนได้อย่างเพียงพอ จนก่อให้เกิดปัญหาที่อยู่อาศัยของคนจนในเมืองเรื้อรังมาจนถึงวันนี้ และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เพราะผู้คนจากชนบทยังคงหลั่งไหลเข้าสู่เมืองอยู่ตลอดเวลา (มูลนิธิชุมชนไท, 2549)

สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของแรงงานก่อสร้างนั้น เมื่อชีวิตได้พลิกผันโดยอพยพมาจากชนบทเข้ามาขายแรงงานเป็นกรรมกรก่อสร้างหรือช่างก่อสร้างในเมือง ส่วนมากจะต้องเข้ามาอาศัยอยู่ในบ้านพักคนงาน ซึ่งสร้างขึ้นภายในแหล่งก่อสร้าง ด้วยแผ่นไม้หรือไม้กั้นสังกะสี เป็นแถวยาวเรียงรายกันไป โดยแบ่งเป็นห้องๆ เล็กๆ ดังนั้นจึงมีสภาพของความมืดทึบ อุดอู้อับ ร้อนอบอ้าว

ระบบการจัดการที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยในกรุงเทพมหานคร ได้จัดที่พักอาศัยชั่วคราวของคนงานก่อสร้างอยู่ใน The worker's housing subsystem ชนิดที่ 5 คือ Itinerant construction workers housing ซึ่งคนงานก่อสร้างจะใช้วัสดุก่อสร้างที่มีอยู่ในบริเวณก่อสร้าง ปลูกสร้างเพิงหรือบ้านเพื่ออยู่อาศัยชั่วคราว จนโครงการก่อสร้างแล้วเสร็จจึงจะย้ายออกไปยังที่ใหม่ ซึ่งปกติคนงานก่อสร้างจะย้ายครอบครัวไปตามสถานที่ก่อสร้าง ดังแผนภูมิ ที่ 1.1 (ชาวลิต นิตยะ, 2539)

แผนภูมิที่ 1.1 แสดงระบบการจัดการที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยในกรุงเทพมหานคร

ที่มา : ขวลิขิต นิตยยะ, "Housing Delivery System"

สืบเนื่องการก่อสร้างอาคารถาวรจำเป็นต้องใช้แรงงานในการก่อสร้างจำนวนมาก เรื่องที่พักอาศัยของคนงานจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของคนจำนวนมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่าการอยู่อาศัยของคนงานก่อสร้างขณะนี้ ส่วนใหญ่ยังคงต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น และมีความหนาแน่นแออัด รวมทั้งด้านสภาพแวดล้อมภายในบริเวณที่พักยังขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ที่เกี่ยวข้อง ลักษณะที่พักคนงานส่วนใหญ่เป็นเรือนแถว 2 ชั้น ไม่มีฝ้าเพดาน ไม่มีหน้าต่าง และไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียที่ดีเพียงพอ ใช้สังกะสีในการบุผนัง รวมทั้งมุงหลังคา ค่าก่อสร้างที่พักส่วนใหญ่มากกว่า 500,000 บาท ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของโครงการก่อสร้าง (ประสาร ศรีศุภชัยยา, 2539)

สถานที่ของที่พักอาศัยชั่วคราว โดยส่วนใหญ่ผู้ประกอบการหรือบริษัทรับเหมาก่อสร้างมักจะจัดสร้างที่พักอาศัยชั่วคราว สำหรับคนงานก่อสร้างใกล้ๆกับสถานที่ทำการก่อสร้าง เพื่อสะดวกในการเดินทางของคนงาน แต่ก็มีข้อจำกัดในบางเรื่อง เช่น ขนาดของที่ดิน, ตำแหน่งที่ตั้ง และราคาค่าเช่า ที่สามารถจะจัดหาได้ในช่วงเวลาขณะนั้นๆ ประกอบกับบริษัทก่อสร้างน้อยรายที่จะลงทุนจัดสร้างที่พักอาศัยสำหรับคนงานก่อสร้าง ซึ่งหากผู้ประกอบการให้ความสำคัญในเรื่องที่พักอาศัยของคนงานก่อสร้างมากเป็นพิเศษ ย่อมเป็นการดีต่อคุณภาพชีวิตของคนชนชั้นแรงงาน ที่ส่วนใหญ่เป็นผู้มีความรู้่น้อย หรือเป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และมีฐานะยากจน

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและการสำรวจที่พักอาศัยชั่วคราว สำหรับคนงานก่อสร้าง ของผู้ประกอบการรายอื่นๆ ซึ่งผู้ประกอบการหลายๆรายไม่พร้อมที่จะให้ทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล โดยผู้วิจัยพบว่ากรณีศึกษา คือ บริษัท เวสต์คอน จำกัด พร้อมและยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ทำการศึกษา ประกอบกับผู้วิจัยสนใจแนวความคิดและแนวทางในการวางนโยบายด้านที่พักอาศัยชั่วคราว สำหรับคนงานก่อสร้างของผู้บริหาร ซึ่งได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องคุณภาพชีวิตของบุคลากรในบริษัททุกระดับ โดยเฉพาะแรงงานก่อสร้าง และบริษัทฯ มีการพัฒนารูปแบบที่พักอาศัยชั่วคราวอย่างต่อเนื่องโดยตลอด และมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาต่อไปในอนาคต รวมถึงมีการนำระบบกึ่งสำเร็จรูปมาใช้ในการสร้าง

ปัจจุบันระบบการก่อสร้างของที่พักอาศัยชั่วคราวได้มีการนำระบบกึ่งสำเร็จรูปมาใช้ในการสร้างที่พักคนงานกันมากขึ้น โดยพัฒนามาจากระบบดั้งเดิม ซึ่งการนำระบบดังกล่าวมาใช้ ทำให้ที่พักอาศัยสำหรับคนงานก่อสร้างได้มาตรฐานมากยิ่งขึ้น แม้จะทำให้ต้นทุนในการจัดสร้างที่พักอาศัยชั่วคราวของคนงานก่อสร้างเพิ่มขึ้น แต่ในระยะยาวจะคุ้มค่ากว่า เนื่องจากลดการสูญเสียของวัสดุขณะรื้อถอนและลดระยะเวลาในการก่อสร้าง ประกอบกับสามารถบำรุงรักษาซ่อมแซมได้ง่าย เมื่อมีการนำกลับมาใช้งานใหม่

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการพัฒนารูปแบบที่พักอาศัยชั่วคราวสำหรับคนงานก่อสร้างของบริษัท เวสต์คอน จำกัด ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวความคิด และแนวทางในการพัฒนาที่พักอาศัยชั่วคราวสำหรับคนงานก่อสร้าง และการนำระบบกึ่งสำเร็จรูปมาใช้ ของผู้ประกอบการ

1.2.3 เพื่อศึกษาทัศนคติของคนงานก่อสร้าง รวมทั้งทัศนคติของผู้รับเหมาช่างและผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ต่อการพัฒนารูปแบบที่พักอาศัยชั่วคราว

1.3 ข้อจำกัดการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีข้อจำกัดในการวิจัยดังนี้

1.7.1 ข้อจำกัดในเรื่องรูปแบบของที่พักอาศัยชั่วคราวในอดีต ซึ่งปัจจุบันบริษัท เวสต์คอน จำกัด ได้เริ่มจดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัด เมื่อ พ.ศ.2525 จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลาประมาณ 25 ปี แต่เนื่องจากบริษัทได้หันไปเน้นหนักในธุรกิจด้านอุตสาหกรรมช่วงปี พ.ศ.2525 - 2528 และได้เริ่มหันมาดำเนินการในธุรกิจรับเหมาก่อสร้างอย่างจริงจัง เมื่อปีพ.ศ. 2528 เป็นต้นมา ทำให้ข้อมูล เอกสาร หรือรูปถ่ายที่ที่พักอาศัยชั่วคราวในช่วงระยะเวลาดังกล่าวอาจไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องมีการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรตัวอย่าง พร้อมกับการเขียนภาพ สเกตจากคำบอกเล่า หรือหารูปถ่ายที่มีรูปแบบใกล้เคียงกันกับรูปแบบที่ที่พักอาศัยชั่วคราวแบบต่างๆในอดีตของบริษัทฯให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความจริงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

1.7.2 ข้อจำกัดในเรื่องของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เนื่องจากกลุ่มคนในอาชีพก่อสร้างมีการเข้า-ออกงานอยู่ตลอดเวลา คนที่สามารถทำงานกับบริษัทฯมาตลอดได้นานเกินระยะเวลา อย่างน้อยครั้งหนึ่ง ของที่บริษัทฯได้เปิดดำเนินธุรกิจมา (11 ปี) โดยกลุ่มประชากรตัวอย่างต้องทำงานอยู่กับบริษัทฯอย่างต่อเนื่องตลอดมา ซึ่งจะมีอยู่น้อยราย โดยเฉพาะกลุ่มคนงานก่อสร้าง และกลุ่มผู้รับเหมาช่วง ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรตัวอย่างโดยอาศัยวิธีการสัมภาษณ์ในเชิงลึก

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

เนื่องจากในการก่อสร้างอาคารถาวรจะต้องใช้แรงงานจำนวนมาก ประกอบกับในการก่อสร้างจะต้องมีบริษัท หรือกลุ่มบุคลากรเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยกันหลายฝ่าย โดยเฉพาะคนงานก่อสร้าง ดังนั้นจึงต้องมีการจัดที่พักอาศัยชั่วคราวให้เพียงพอ บริษัท เวสต์คอน จำกัด ได้เริ่มจดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัด เมื่อ พ.ศ.2525 จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลา 25 ปี แต่เนื่องจากบริษัทได้หันไปเน้นหนักในธุรกิจด้านอุตสาหกรรมในช่วงปี พ.ศ.2525 - 2528 โดยเริ่มหันมาดำเนินการในธุรกิจรับเหมาก่อสร้างอย่างจริงจัง เมื่อปี พ.ศ.2528 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2550) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาเพียง 22 ปี เท่านั้น คือ ตั้งแต่ พ.ศ.2528 - 2549 โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาเฉพาะที่ที่พักอาศัยชั่วคราวในระยะเวลาดังกล่าวเท่านั้น และจะทำการศึกษาการพัฒนาารูปแบบที่ที่พักอาศัยชั่วคราวโดยการศึกษาเน้นเฉพาะด้านกายภาพ เพื่อทราบพัฒนาการของที่พักอาศัยชั่วคราวสำหรับคนงานก่อสร้าง รวมทั้งศึกษาถึงแนวความคิดและทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้อง ต่อการพัฒนาารูปแบบของที่พักดังกล่าว

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และวิธีการสัมภาษณ์ (Interview Research) เป็นเครื่องมือในการวิจัย

1.5..1 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Procedure for collection data)

1.5.1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ โดยการรวบรวมข้อมูลสถิติ ข้อมูลเอกสารทางวิชาการ บทความ ศึกษาวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วารสาร สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และข้อมูลเกี่ยวกับที่พักอาศัยชั่วคราวของคณงานก่อสร้างจากบริษัท เวสต์คอน จำกัด ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน

1.5.1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ โดยการรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยภาคสนาม การสำรวจ การสังเกตการณ์ การถ่ายภาพ การร่างภาพ การเก็บบันทึกข้อมูลด้วยเครื่องบันทึกเสียง และการสัมภาษณ์

1.5..2 วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

โดยการสำรวจภาคสนาม ศึกษารูปแบบ ลักษณะทางกายภาพ โครงสร้าง วัสดุ และต้นทุนที่ใช้ในการก่อสร้างที่พักอาศัยชั่วคราวของคณงานก่อสร้าง โดยเข้าสำรวจและสังเกตที่พักคณงาน ในหน่วยงานก่อสร้างของ บริษัท เวสต์คอน จำกัด ซึ่งปัจจุบัน (กุมภาพันธ์ พ.ศ.2550) หน่วยงานก่อสร้างที่กำลังดำเนินการก่อสร้างมีอยู่ทั้งหมด 3 โครงการ ดังนี้

1.5.2.1 โครงการอาคารจอดรถหอพัก จำนวน 2 หลัง และสวนสาธารณะ มหาวิทยาลัยมหิดล

1.5.2.2 โครงการอาคารปฏิบัติการปริคลินิกและเวชสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหิดล

1.5.2.3 โครงการอาคารสำนักงานใหญ่ส่วนที่ 5 การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

1.5..3 วิธีการสัมภาษณ์ (Interview Research)

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น บริษัท เวสต์คอน จำกัด ได้เริ่มจดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัด เมื่อ พ.ศ.2525 จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลา 25 ปี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่จะใช้ศึกษาเพียงเวลา 22 ปีเท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มประชากรที่ทำการสัมภาษณ์ จะต้องเป็นบุคคลที่ทำงานร่วมกับบริษัทฯ มาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของระยะเวลาที่จะทำการศึกษา (ไม่น้อยกว่า 11 ปี) และต้องทำงานกับบริษัทฯ มาอย่างต่อเนื่องโดยตลอด โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างแน่นอน (Structured Interview) ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มคนงานก่อสร้าง หัวหน้าชุดคนงานก่อสร้าง ที่พักอาศัยอยู่ในที่พักอาศัยชั่วคราวสำหรับคนงานก่อสร้าง ของบริษัท เวสต์คอน จำกัด และได้ทำงานกับบริษัทฯอย่างต่อเนื่องโดยตลอด โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นคนงานก่อสร้างของบริษัท เวสต์คอน จำกัด หรือของผู้รับเหมาช่วง จำนวนทั้งหมด 5 คน

กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มผู้รับเหมาช่วง ที่ทำงานรับเหมาช่วงจากบริษัทฯอย่างต่อเนื่องโดยตลอด โดยไม่คำนึงถึงระยะเวลาบางช่วงทำงานของบริษัทฯขาดช่วง หรือไม่สามารถทำต่อเนื่องได้ จำนวนทั้งหมด 3 คน

กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มผู้ควบคุมงานก่อสร้าง และผู้ที่เกี่ยวข้องหรือดูแลการก่อสร้างที่พักอาศัยชั่วคราวของคนงานก่อสร้าง เช่น ผู้จัดการโครงการ ผู้จัดการสนาม สถาปนิก วิศวกร ช่างเทคนิค ตลอดจนผู้ดูแลรับผิดชอบภายในที่พักอาศัยชั่วคราว (Camp Boss) จำนวนทั้งหมด 12 คน

กลุ่มที่ 4 คือ ผู้ประกอบการ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลรับผิดชอบ ในการกำหนดนโยบายและวางแผนด้านที่พักอาศัยสำหรับคนงานก่อสร้าง จำนวน 1 คน

1.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.5.4.1 นำข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากการค้นคว้ามาเรียบเรียงและวิเคราะห์แยกแยะประเด็น โดยใช้วิธีบรรยายประกอบภาพ ตาราง และแผนภูมิต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย

1.5.4.2 นำข้อมูลปฐมภูมิ ที่ได้จากการสำรวจภาคสนาม มาทำการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยพร้อมกับเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาที่พักอาศัยชั่วคราว

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง หมายถึง พนักงานหรือบุคลากรที่ควบคุมงานก่อสร้างของบริษัท เวสต์คอน จำกัด เท่านั้น เช่น ผู้จัดการโครงการ ผู้จัดการสนาม สถาปนิก วิศวกร

1.6.2 ผู้รับเหมาช่วง หมายถึง บริษัทฯหรือบุคคลอื่นใด ที่เป็นผู้รับจ้างของบริษัท เวสต์คอน จำกัด เท่านั้น

1.6.3 คนงานก่อสร้าง หมายถึง บุคคลที่ทำงานให้กับผู้ว่าจ้าง โดยได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน รายปักษ์ รายเดือน ที่อาศัยอยู่ในที่พักชั่วคราวสำหรับคนงานก่อสร้าง โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นคนงานก่อสร้างของบริษัท เวสต์คอน จำกัด หรือผู้รับเหมาช่วง

1.6.4 ที่พักอาศัยชั่วคราว หมายถึง บ้าน เรือน โรง หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่สร้างขึ้นตามกฎหมายควบคุมอาคาร เพื่อให้เป็นที่พักอาศัยของคนงานในระหว่างงานก่อสร้างอาคารถาวร

1.6.5 ที่พักอาศัยชั่วคราวระบบดั้งเดิม หมายถึง เรือนแถวที่พักคนงานก่อสร้างที่ปลูกสร้างโดยใช้โครงสร้างเป็นไม้ทั้งหมดเหมือนการก่อสร้างทั่วไป และไม่ได้เป็นชั้นๆมาประกอบกัน หรือใช้โครงสร้างส่วนใหญ่เป็นไม้ และมีเหล็กรูปพรรณผสมอยู่บ้าง พื้นปูด้วยไม้หรือวัสดุอื่นใด ใช้วัสดุสังกะสีบุผนังและมุงหลังคา

1.6.6 ที่พักอาศัยชั่วคราวระบบกึ่งสำเร็จรูป หมายถึง เรือนแถวที่พักคนงานก่อสร้างที่ปลูกสร้างโดยวัสดุถาวรมีโครงสร้างส่วนใหญ่เป็นเหล็กรูปพรรณ เชื่อมยึดด้วยนอตสามารถรื้อถอนและประกอบเป็นชั้นๆขึ้นใหม่ได้โดยง่าย พื้นปูด้วยไม้หรือวัสดุอื่นใด ผนังบุด้วยสังกะสี และหลังคามุงด้วยสังกะสี

1.6.7 เรือนแถวสังกะสี 1 ชั้น เป็นเรือนแถวชั้นเดียว จำนวนแถว 1 แถว แบ่งเป็นห้องๆติดกันยาวตลอดแนว ยกพื้นสูงประมาณ 0.60 เมตร โครงสร้างเป็นไม้ หลังคาเป็นแบบเพิงหมาแหงนหรือหลังคาจั่ว ปูพื้นด้วยไม้อัด ใช้สังกะสีกันผนังและมุงหลังคา มีประตูห้องละ 1 บานและช่องระบายอากาศด้านบน

1.6.8 เรือนแถวสังกะสี 1 ชั้น หันหลังชนกัน เป็นเรือนแถวชั้นเดียวหลังห้องหันหลังชนกัน มีระเบียงทั้ง 2 ฝั่ง จำนวนแถว 2 แถว แบ่งเป็นห้องๆติดกันยาวตลอดแนว ยกพื้นสูงประมาณ 0.60 เมตร โครงสร้างเป็นไม้ หลังคาทรงจั่ว ปูพื้นด้วยไม้อัด ใช้สังกะสีบุผนังและมุงหลังคา มีประตูห้องละ 1 บานและช่องระบายอากาศด้านบน

1.6.9 เรือนแถวสังกะสี 2 ชั้น เป็นเรือนแถวสูง 2 ชั้น ยกพื้นสูงประมาณ 0.60 เมตร มีระเบียงทางเดินด้านหน้า จำนวนแถว 1 แถว แบ่งเป็นห้องๆติดกันยาวตลอดแนว โครงสร้างเป็นไม้ หลังคาทรงจั่ว ปูพื้นด้วยไม้อัดหรือวัสดุอื่นใด ใช้สังกะสีบุผนังและมุงหลังคา มีประตูห้องละ 1 บานและช่องระบายอากาศด้านบน

1.6.10 เรือนแถวสังกะสี 2 ชั้น หันหลังชนกัน สร้างเป็นเรือนแถว 2 ชั้น ยกพื้นสูงประมาณ 0.60 เมตร จำนวนแถว 2 แถว แบ่งเป็นห้องๆติดกันยาวตลอดแนว หลังคาทรงจั่วมุงด้วยสังกะสี ปลูกสร้างโดยใช้โครงสร้างไม้ทั้งหมด หรือโครงสร้างส่วนใหญ่เป็นไม้ และมีโครงสร้างเหล็กรูปพรรณผสมอยู่บ้าง ปูพื้นด้วยไม้อัดหรือวัสดุอื่นใด ใช้สังกะสีบุผนังกันแบ่งเป็นห้องๆ หันหลังชนกัน มีทางเดินด้านหน้าห้องพักทั้ง 2 ฝั่ง และมีบันไดขึ้นด้านข้าง 1 บันได

1.6.11 เรือนแถวสังกะสี 2 ชั้น หันหลังชนกันระบบกึ่งสำเร็จรูป เป็นเรือนแถว 2 ชั้น ยกพื้นสูงประมาณ 0.60 เมตร จำนวนแถว 2 แถว แบ่งเป็นห้องๆติดกันยาวตลอดแนว โครงสร้างส่วนใหญ่เป็นเหล็กรูปพรรณ เชื่อมยึดด้วยนอต สามารถรื้อถอนและประกอบเป็นชั้นๆขึ้นใหม่ได้โดยง่าย พื้นปูด้วยไม้หรือวัสดุอื่นใด ผนังบุด้วยสังกะสี หลังคาทรงจั่วมุงด้วยสังกะสี มีทางเดินด้านหน้าห้องพักทั้ง 2 ฝั่ง และมีบันไดขึ้นด้านข้าง 1 บันได

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เป็นฐานข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการรายอื่นๆ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาที่พักอาศัยชั่วคราวสำหรับคนงานก่อสร้างต่อไป

1.7.2 ได้เห็นความสำคัญในการจัดการที่อยู่อาศัยสำหรับชนชั้นแรงงาน โดยเฉพาะคนงานก่อสร้างซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่มีความรู้ หรือเป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และมีฐานะยากจน เพื่อให้ทุกคนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น